

TANT DE BO

per CONXA ADELL I CARDELLACH,
monja de Sant Pere de les Puel·les

El salm responsorial d'avui, el 94, polaritza totes les lectures d'avui. És un salm invitatori que convida a lloar el Senyor i que molt sovint inicia la primera pregària del dia.

La resposta d'aquest salm és «Tant de bo que avui sentíssi la veu del Senyor: “No enduriu els vostres cors”». Tot i que la crida és en plural, en la primera hora del matí, quan els ulls es van obrint i el cos es va deixon-dint, el crit del salmista ressona a cada cor en particular: tant de bo que avui tu sentis la veu del Senyor que et diu que no endureixis el teu cor.

I què ens ha dit avui la veu del Senyor? Per Moisès ens ha promès que Déu ens donaria un profeta, prefigurant ja Jesús.

Tant de bo!, et xiuxiueja Jesús a l'orella. Ets lliure de no sentir. Fixa't, només et demana que sentis la seva veu, ni tan sols que paris l'orella i l'escoltis. Ets lliure d'endurir el teu cor pels molts revés que has rebut en la vida. Ets lliure de tancar-te tu mateix el teu futur al davant. I aleshores, què en faràs amb la teva duresa si et paralitza i no et deixa moure?

Tant de bo intueixis la seva presència. «El vent bufa allà on vol; en sents la remor, però no saps d'on ve ni on va», diu l'evangelista Joan.

Què és allò que et fa por de la frase que et convida?: la veu del Senyor?, l'enduriment del teu cor? És possible que cap de les dues coses especialment. Allò que veritablement et fa por és l'avui.

Més que por és mandra. I poses excuses amb la paraula màgica: demà. Hans Urs von Balthasar ho expressa d'una manera esplèndida en el seu llibre *El cor del món*. O sigui, deixa'm avui tranquil·la, Senyor, amb la meva mediocritat, però demà t'oferiré el millor que tinc, em mudaré i tot; si cal, anul·laré tots els compromisos per no solament sentir la teva veu sinó escoltar-la amb tota atenció.

No t'enganyis. En el fons del cor saps molt bé que el seu avui no és el teu avui. Que ell et deixa lliure i t'esperarà el temps que calgui. Saps molt bé que la seva manera d'ensenyar és nova, que la seva doctrina és nova i que la seva autoritat, segura i tendra alhora, et captiva.

Tant de bo!, tornes a sentir. I tu et gires i et dius, com la dona del Càntic dels Càntics: «Una veu! El meu estimat!»